

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sąd. Barbara Małecka

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. W. (1)**

przeciwko **A. S. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowo Produkcyjne (...) A. S. (1) w W.**

o wynagrodzenie za pracę, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych i nocnych, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy

1. Zasądza od pozwanego A. S. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowo Produkcyjne (...) A. S. (1) w W. na rzecz powódki M. W. (1) kwoty:

a/ **3305,04 zł** (trzy tysiące trzysta pięć złotych 04/100) wraz z odsetkami od kwot:

- **2057,97 zł** (dwa tysiące pięćdziesiąt siedem złotych 97/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 19 stycznia 2016r.

- **1620,97 zł** (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia złotych 97/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **2057,97 zł** (dwa tysiące pięćdziesiąt siedem złotych 97/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2016r. do dnia 19 stycznia 2016r.

- **1684,57 zł** (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt cztery złote 57/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

b/ **15117,56 zł** (piętnaście tysięcy sto siedemnaście złotych 56/100) wraz z odsetkami od kwot:

- **1337,44 zł** (jeden tysiąc trzysta trzydzieści siedem złotych 44/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1131,68 zł** (jeden tysiąc sto trzydzieści jeden złotych 68/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1356,04 zł** (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt sześć złotych 04/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1078,00 zł** (jeden tysiąc siedemdziesiąt osiem złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1657,92 zł** (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1078,00 zł** (jeden tysiąc siedemdziesiąt osiem złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1052,48 zł** (jeden tysiąc pięćdziesiąt dwa złote 48/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1815,00 zł** (jeden tysiąc osiemset piętnaście złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1100,00 zł** (jeden tysiąc sto złotych 00/100) z ustawowymi od dnia 11 października 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1300,00 zł** (jeden tysiąc trzysta złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **1595,00 zł** (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

- **576,40 zł** (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych 40/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

c/ **2937,60 zł** (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści siedem złotych 60/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

d/ **260,70 zł** (dwieście sześćdziesiąt złotych 70/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty.

2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

3. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

4. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1082,00 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt dwa złote) tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powódka była zwolniona oraz kwotę 428,21 zł (czteryście dwadzieścia osiem złotych 21/100) tytułem wydatkowanych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów procesu.

5. Wyrokowi w pkt 1 co do kwoty **2057,97 zł** (dwa tysiące pięćdziesiąt siedem złotych 97/100) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IVP 64/16

UZASADNIENIE

M. W. (1) w pozwie z dnia 12.01.2016 roku wnosila o zasądzenie na jej rzeczy kwoty w wysokości **4115, 94 zł** tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące listopad i grudzień 2015 roku pracy z odsetkami ustawowymi od kwot : 2057,97 zł od dnia 11.12.2015 roku do dnia zapłaty, 2057,97 zł od dnia 11.01.2016 roku do dnia zapłaty.

Wnosiła także o zasądzenie kwoty 12573,44 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w okresie od 01.01.2015 roku do 31.12.2015 roku wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 1035,88 zł od dnia 11.02.2015 roku do dnia zapłaty,
- 928,72 zł od dnia 11.03.2015 roku do dnia zapłaty,
- 1178,76 zł od dnia 11.04.2015 roku do dnia zapłaty,
- 928,72 zł od dnia 11.05.2015 roku do dnia zapłaty,
- 1285,92 zł od dnia 11.06.2015 roku do dnia zapłaty,
- 928,72 zł od dnia 11.07.2015 roku do dnia zapłaty,
- 928,72 zł od dnia 11.08.2015 roku do dnia zapłaty,
- 1285,92 zł od dnia 11.09.2015 roku do dnia zapłaty,
- 928,72 zł od dnia 11.10.2015 roku do dnia zapłaty,
- 1035,88 zł od dnia 11.11.2015 roku do dnia zapłaty,
- 1178,76 zł od dnia 11.12.2015 roku do dnia zapłaty,
- 928,72 zł od dnia 11.01. 2015 roku do dnia zapłaty.

Wnosiła nadto powódka o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podnosiła, że w dniu 01.01.2015 roku nawiązała stosunek pracy z A. S. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowo Produkcyjne (...). Zgodnie z treścią umowy praca miała być wykonywana w zakładzie pracy położonym przy ul. (...) w W. na stanowisku sprzedawca w wymiarze ¼ etatu z wynagrodzeniem 375 zł miesięcznie. Stosunek pracy ustał z dniem 31.12.2015 roku t.j. z upływem czasu, na który zawarta była umowa.

Sklep spożywczy , w którym powódka pracowała czynny był od poniedziałku do soboty w godzinach od 6.00 do 23.00, w niedziele zaś w godzinach od 6.00 do 14.00. Pozwany zatrudnił 5 pracowników, z których jedna przebywała na urlopie macierzyńskim. Gdy któraś z nich przebywała na zwolnieniu lekarskim w sklepie pracował także syn pozwanego J. S.. Pozwany prowadził fikcyjną listę obecności .Przykładem jest lista obecności z listopada 2015 roku, kiedy to powódka nie przebywała na urlopie wypoczynkowym, natomiast pozwany na liście obecności wskazał, że w okresie od 2 dnia 16 listopada była ona na urlopie.

W rzeczywistości powódka świadczyła pracę od poniedziałku do piątku i w każdą sobotę po 8 godzin dziennie, w co drugą niedzielę po 14 godzin. Otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1500 zł netto miesięcznie. Wielokrotnie zwracała się do pozwanego z prośbą o zawarcie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, jednak bezskutecznie. Do dnia wniesienia powództwa pozwany nie wypłacił powódce wynagrodzenia za pracę za miesiące listopad i grudzień 2015 roku w łącznej kwocie 4115,94 zł brutto. Przez cały okres trwania zatrudnienia powódka świadczyła pracę w godzinach nadliczbowych. Pracowała od poniedziałku do piątku po 8 godzin dziennie a ponadto we wszystkie soboty po 8 godzin dziennie i po 14 godzin w co drugą niedzielę. Za przepracowane nadgodziny nie otrzymała dni wolnych. Powódka przedstawiła zestawienie swojego czasu pracy oraz wyliczenie należności składających się na kwotę, o której mowa w pozwie.

W piśmie procesowym z dnia 06.09.2016 roku powódka sprecyzowała żądanie i wniosła o:

1. Zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 3305,04 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące listopad i grudzień 2015 roku wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 2057,97 zł od dnia 11.12.2015 roku do dnia 19.01.2016 roku, 1620,97 zł od dnia 19.01.2016 roku do dnia zapłaty, 2057,97 zł od dnia 11.01.2016 roku do dnia 19.01.2016 roku, 1684,57 zł od dnia 19.01.2016 roku do dnia zapłaty

2. O zasądzenie kwoty w wysokości 23090,72 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych brutto za okres od 01.01.2015 roku do 31.12.2015 roku wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 1917,28 zł od dnia 11 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, 1708,88 zł od dnia 11.03.2015 roku do dnia zapłaty, 2146,52 zł od dnia 11.04.2015 roku do dnia zapłaty, 1708,88 zł od dnia 11.05.2015 roku do dnia zapłaty, 2354,92 zł od dnia 11.06.2015 roku do dnia zapłaty, 1708,88 zł od dnia 11.07.2015 roku do dnia zapłaty, 1708,88 zł od dnia 11.08.2015 roku do dnia zapłaty, 2354,92 zł od dnia 11.09.2015 roku do dnia zapłaty, 1708,88 zł od dnia 11.10.2015 roku do dnia zapłaty, 1917,28 zł od dnia 11.11.2015 roku do dnia zapłaty, 2146,52 zł od dnia 11.12.2015 roku do dnia zapłaty, 1708,88 zł od dnia 11.01.2015 roku do dnia zapłaty.

Domagała się ponadto powódka zasądzenia na jej rzecz kwoty w wysokości 2057,97 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy przysługujący w 2015 roku wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty.

W zakresie żądania o wynagrodzenie za pracę wywodziła, że w dniu 19.01.2016 roku pozwany zapłacił na jej rzecz kwotę 375,97 zł netto i 322,21 zł netto tytułem wypłaty za listopad i grudzień 2015 roku. W związku z powyższym powódka zaktualizowała swoje żądanie w zakresie zapłaty wynagrodzenia za pracę. Powódka dokonała także sprecyzowania żądania w zakresie wypłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych poprzez wskazanie kwot brutto. Powódka w 2015 roku nie przebywała na urlopie wypoczynkowym a po ustaniu stosunku pracy nie otrzymała z tego tytułu ekwiwalentu. Przysługiwał powódce urlop wypoczynkowy w wymiarze 20 dni stąd należna jest jej z tego tytułu kwota 2057,97 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 2015 rok.

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 10.04.2017 roku powódka po raz kolejny sprecyzowała stanowisko w przedmiotowej sprawie i wniosła o:

1. Zasądzenie na jej rzecz kwoty w wysokości 3305,04 zł brutto tytułem wynagrodzenia za miesiące listopad i grudzień 2015 roku wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 2057,97 zł od dnia 11.12.2015 roku do dnia 19.01.2016 roku, 1620,97 zł od dnia 19 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, 2057,97 zł od dnia 11.01.2016 roku do dnia 19.01.2016 roku, 1684,57 zł od dnia 19.01.2016 roku do dnia zapłaty.

Tytułem z kolei wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wniosła powódka o zasądzenie kwoty w wysokości 15117,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot : 1337,44 zł od dnia 11.02.2015 roku do dnia zapłaty, 1131,68 zł od dnia 11.03.2015 roku do dnia zapłaty, 1356,04 zł od dnia 11.04.2015 roku do dnia zapłaty, 1078 zł od dnia 11.05.2015 roku do dnia zapłaty, 1657,92 zł od dnia 11.06.2015 roku do dnia zapłaty, 1078 zł od dnia 11.07.2015 roku do dnia zapłaty, 1052,48 zł od dnia 11.08.2015 roku do dnia zapłaty, 1815 zł od dnia 11.09.2015 roku do dnia zapłaty, 1100 zł od dnia 11.10.2015 roku do dnia zapłaty, 1300 zł od dnia 11.11.2015 roku do dnia zapłaty, 1595 zł od dnia 11.12.2015 roku do dnia zapłaty, 576,40 zł od dnia 11.01.2015 roku do dnia zapłaty.

Domagała się również powódka kwoty w wysokości 2937,60 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy przysługujący w 2015 roku wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty i kwoty 260,70 zł tytułem dodatku za pracę w porze nocnej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty.

W piśmie podniesiono, że oparcie się na matematycznych wyliczeniach biegłego nie uniemożliwia sądowi zastosowania art. 322 kpc po dokonaniu wszechstronnej oceny materiału dowodowego i po rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Pozwany - **A. S. (1)** - wnosił o oddalenie powództwa w całości .

Podnosił, że rozliczył się z powódką z tytułu jej zatrudnienia. Osobiście zajmował się rozliczaniem, prowadził listę obecności, na której wpisywali się pracownicy. Wiedział także jak pracują pracownicy. Powódka miała pracować na ¼ etatu w dwóch sklepach w systemie zmianowym. W pierwszym sklepie, w którym powódka pracowała, był system zmianowy na dwie zmiany - 1 zmiana trwała w godzinach od 6.00 do 14.30, 2 zaś od 14.30 do 23.00. Drugi sklep otwarty był od 6.00 do 22.00. Tu również były dwie zmiany, pierwsza zmiana trwała od 6. 00 do 14.00 a druga od 14.00 do 22.00. Za pracę ponad normę udzielane były dni wolne albo wypłacano wynagrodzenie. Zasadą było, że za pracę w niedzielę udzielany był 1 dzień wolny i powódka z takich dni korzystała. Wynagrodzenie jakie otrzymywała powódka obejmowało również pracę w godzinach nadliczbowych o czym powódka wiedziała.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. W. (1) zatrudniona była u pozwanego A. S. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowo Produkcyjne (...) w charakterze sprzedawcy na podstawie umowy o pracę.

Przedmiotem działalności pozwanego była sprzedaż detaliczna w sklepach spożywczo – monopolowych mieszczących się na ulicy (...) w W..

Wcześniej sklep na ulicy (...) prowadził syn pozwanego J. S. i tam powódka od grudnia 2013r. do grudnia 2014r. była zatrudniona jako sprzedawca. Umowa o pracę jaką zawarła z J. S. była umową na czas określony jednego roku a wymiar czasu pracy określony został w umowie na ¼ etatu. Praktycznie jednak działalnością sklepu zajmował się pozwany i to z nim powódka uzgadniała swoje zatrudnienie. W rzeczywistości powódka pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy, razem z pozostałymi pracownikami.

Sklep na ulicy (...) pozwany otwierał od stycznia 2015r. a powódka zawarła z pozwanym wówczas kolejne dwie umowy o pracę na czas określony obejmujące okres od 1 stycznia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. na stanowisku sprzedawcy. Stroną tej umowy był już A. S. (1). Od samego jednak początku oczywistym i jasnym pozostawało – podobnie jak poprzednio - ustalenie, że powódka pracować będzie w pełnym wymiarze czasu pracy, podobnie jak pozostali zatrudnieni u pozwanego sprzedawcy. Schemat pracy zatem był taki sam jak w roku poprzednim.

Razem z powódką w sklepie na ulicy (...) pracował Ł. S., I. D. i P. M.. Kierownikiem sklepu był wówczas Ł. S.. Sklep czynny był codziennie , od poniedziałku do soboty w godzinach od 6.00 do 23.00, w niedziele natomiast od 8.00 do 23.00. Praca odbywała się na dwie zmiany. Na jednej zmianie pracowało dwóch sprzedawców, pierwsza zmiana odbywała się w godzinach od 6.00 do 14.30, druga - od 14.30 do 23.00. W niedziele pracowała tylko jedna zmiana przez cały dzień. Każda zmiana pracowała w co drugą niedzielę. W sklepie na ul. (...) powódka pracowała na zmianie z P. M.. Na drugiej zaś zmianie pracowali – I. D. i Ł. S.. Każdy ze sprzedawców pracował w takim samym wymiarze czasu pracy. Każdego dnia pracy zmiana powódki trwała tyle samo godzin co praca drugiego ze sprzedawców pracujących na zmianie z powódką.

Od miesiąca kwietnia 2015r. powódka ponownie pracowała w sklepie pozwanego na ulicy (...). Tutaj zmiany odbywały się w nieco innych godzinach. Od poniedziałku do soboty sklepy czynny był od godziny 6.00 do godziny 22.00. W niedziele sklep ten czynny był od 8.00 do 22.00. Również w tym sklepie funkcjonowały dwie zmiany z wyjątkiem niedzieli kiedy to jedna zmiana pracowała przez cały dzień. W dni powszednie pierwsza zmiana trwała od 6.00 do 14.00, druga – od 14.00 do 22.00. W tym w sklepie powódka na jednej zmianie pracowała z A. R. (1). Do końca lipca 2015r. na zmianie z P. G. pracowała W. P. (1). Po tej dacie pracowała na tej zmianie pracowała P. S. (1). Także tutaj godziny pracy powódki były takie same jak pozostałych sprzedawców.

Na listach obecności pracowników dni takie jak soboty i niedziele oraz święta odnotowywane były jako dni, w których pracownik nie świadczy pracy. W rzeczywistości praca odbywała się w sklepach zgodnie z opisanym wyżej harmonogramem.

Wynagrodzenie jakie miesięcznie otrzymywała powódka wynosiło 1500 zł netto. Od lipca 2015r., od kiedy to powódka dodatkowo zajmowała się fakturami, otrzymywała dodatkowe 100 zł.

Z dniem 31 grudnia 2015r. upłynął okres, na jaki zawarta została umowa między stronami i stosunek pracy powódki wygasł.

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2017r. wydanym w sprawie IV P 65/16 Sąd Rejonowy w Giżycku ustalił, iż między powódką M. W. (1) a pozwanym A. S. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowo – Produkcyjne (...) A. S. (1) istniał stosunek pracy zawiązany na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 01.01.2015r do dnia 31.12.2015r w pełnym wymiarze czasu pracy a powódka zatrudniona była na stanowisku sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1500 zł. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 15 kwietnia 2017r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: dokumenty – kserokopie świadectwa pracy – k. 8, kserokopia, kserokopia list obecności – k. 9-10, kserokopia rozliczeń – k. 11, 121, kserokopia przelewu – k. 121, kserokopia wydruków z F. – k. 122 - 123, opinii – k. 166- 173, zeznania świadków; A. B. – k. 131v- 132, P. D. – k. 159, P. M. – 133v, A. R. – k. 132 – 132v, P. S. – k. 132v - 133, P. G. k. 133, W. P. – k. 160v, zeznania stron: M. W. – k. 161 – 161v, A. S. – k. 217v.

Zważyć należy, co następuje:

Przedmiotem oceny Sądu w niniejszej sprawie była kwestia prawidłowości lub jej braku w rozliczeniach pozwanego obejmujących wynagrodzenie powódki za przepracowany przez nią czas pracy oraz urlopu wypoczynkowego powódki.

W ocenie Sądu rozliczenie to było nieprawidłowe i z tego tytułu powódka nie otrzymała całości należnego jej wynagrodzenia, w tym także z tytułu nie wykorzystanego urlopu wypoczynkowego.

Rozważania w tym zakresie należy zacząć od podkreślenia, iż obowiązkiem pracodawcy jest by za przepracowany przez pracownika czas wypłacić mu należne z tego tytułu wynagrodzenie. W sytuacji gdy do wypłaty wynagrodzenia dochodzi pracodawca winien dysponować odpowiednim dokumentem, z którego taka wypłata wynika – lista płac, potwierdzenie przelewu itp.

Winno to nastąpić w oparciu o dokumentację obrazującą ów czas pracy – także obowiązek prowadzenia tej dokumentacji spoczywa na pracodawcy. To na jej bowiem podstawie pracownik może pojąć wiedzę na temat czasu pracy a w razie sporu w tym zakresie ewidencja ta jest głównym dowodem w sprawie. Zaniechanie przez pracodawcę prowadzenia tej ewidencji nie może w żaden sposób pogarszać sytuacji pracownika i skutkować dla niego ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie.

W sprawie niniejszej mamy do czynienia z sytuacją, że pozwany z jednej strony nie wykazał aby wypłacił powódce wynagrodzenie, o którym mowa w pozwie oraz z drugiej - nie prowadził rzetelnej ewidencji czasu pracy.

Po pierwsze – pozwany nie wykazał aby wypłacił powódce pełne należne jej wynagrodzenie za miesiące listopad i grudzień 2017r.

W toku sprawy już doszło do wypłacenia powódce kwot: w dniu 19 stycznia 2017r. wypłacił powódce kwotę 375,97 zł netto tytułem wynagrodzenia za miesiąc listopad 2015r. oraz kwotę 322,21 zł netto tytułem wynagrodzenia za miesiąc grudzień 2015r. Pozostała część wynagrodzenia powódki nie została jej wypłacona. Wobec powyższego zasądzone na rzecz powódki kwoty wynagrodzenia z uwzględnieniem wypłaconych należności a żądanie dalej idące należało oddalić.

Po drugie – pozwany, wbrew stawianym w procesie tezom, nie rozliczył się z powódką za przepracowany przez nią ponadnormatywny czas pracy.

Wniosek taki wypływa z treści zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków a także samego pozwanego.

Wszyscy świadkowie zgodnie wskazywali jaki był czas pracy w sklepach, w których powódka była zatrudniona w 2015 roku – na ulicy (...) i na ul. (...). W każdym z tych sklepów praca odbywała się na dwie zmiany a sklepy czynne były codziennie – także w soboty i niedziele a także w dni świąteczne. Różnica w czasie pracy w obu tych sklepach dotyczyła tylko 1 godziny – w sklepie na ulicy (...) praca trwała do 23.00, na Grunwaldzkiej – do 22.00. Każdy z pracowników pracował w każdą sobotę i w co drugą niedzielę.

Takiego systemu pracy pozwany A. S. (1) nie negował. Przyznał, że powódka pracowała w każdą sobotę i w co drugą niedzielę. Jak wskazywał – listy obecności były bo być musiały. Zaznaczał, iż nie zajmował się zapisami w listach obecności ale przecież powódka mogła wpisać swoją obecność w pracy każdego dnia, także w soboty i niedziele czy święta. Twierdzenie to, zdaniem Sądu, jest całkowicie niewiarygodne. Gdyby rzeczywiście każdy pracownik mógł wpisywać swoją obecność w pracy każdego dnia zapewne takie wpisy na listach obecności znalazłyby się. Zaniechanie takiego wpisu byłoby nieracjonalne a założenie, iż każdy z pracowników świadomie i celowo zaniechał takiej adnotacji jest, w ocenie Sądu, założeniem absolutnie gołosłownym. Tak bowiem nie było – wszyscy świadkowie relacjonowali, iż wpisywać się można było tylko w dni od poniedziałku do piątku i tak też czynili mimo pracy w pozostałych dniach tygodnia.

Listy zatem nie zawierały rzeczywistego czasu pracy pracowników- w soboty i niedziele powódka świadczyła pracę zgodnie z harmonogramem pracy sklepu.

Niewiarygodne jest również kolejne twierdzenie pozwanego, a mianowicie, że pracownicy, w tym powódka, byli na bieżąco rozliczani ze swojego czasu pracy poprzez wykorzystywanie należnych im dni wolnych za pracę w niedziele a za pracę w soboty wypłacane było dodatkowe wynagrodzenie. Ponadto, każdy z nich miał czynić zakupy w sklepie na poczet wynagrodzenia i dotyczyło to również powódki. To ostatnie stwierdzenie w szczególności nie może być brane pod uwagę jako, że owe zakupy – zdaniem Sądu – nie były rozliczane w ramach wynagrodzenia za ponadnormatywny czas pracy, rozliczanie takie dotyczyło wyłącznie wynagrodzenia zasadniczego o czym przekonują w szczególności załączone do akt sprawy kopie notatek z rozliczeń (k. 11).

Ponadto pozwany nie zrekompensował pracy powódki w ponadnormatywnym czasie pracy dodatkowym wynagrodzeniem za pracę w soboty oraz dniami wolnymi. Twierdzenia tego pozwany w żaden sposób nie udowodnił. Przeczyli temu także świadkowie.

Jeśli mowa o wykorzystywaniu dni wolnych za pracę w niedziele to świadkowie oraz powódka przyznawali, iż takich wolnych dni w miesiącu było 2. O żadnych dodatkowych wynagrodzeniach za pracę w soboty czy niedziele nie było mowy. Gdyby takie sytuacje miały miejsce – dodatkowe wynagrodzenie, wykorzystanie dnia wolnego oraz zakupy a konto wypłaty – fakt ten winien znajdować odzwierciedlenie w liście płac a dzień wolny w liście obecności. Z uwagi jednak na nierzetelnie prowadzoną przez pozwanego dokumentację obrazującą czas pracy pracowników czy pobierane przez nich wynagrodzenie ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił wyłącznie w oparciu o relacje samej powódki i zeznania świadków. Te również i te twierdzenia pozwanego nakazały zakwestionować.

W tej sytuacji Sąd przyjął, zgodnie z twierdzeniami powódki, iż w każdym miesiącu pracy powódka wykorzystwała z tytułu pracy w niedziele dwa dni wolne a za pracy w soboty pozwany nie rozliczył się w ogóle.

Ponadto Sąd przyjął, że powódka nie wykorzystwała należnego jej urlopu wypoczynkowego 2015 rok w wymiarze 20 dni. Wprawdzie pozwany twierdził, iż urlop taki powódka wykorzystwała oraz zapis taki widnieje w liście obecności powódki w miesiącu listopadzie 2015r. (k. 9 akt), to z powodów opisanych wyżej a które to negują wiarygodność tak twierzeń pozwanego jak i prowadzonej przez niego dokumentacji, Sąd podzielił w tym zakresie argumentację powódki.

Przywołać można w tym miejscu chociażby zeznania świadka A. R., która podała, że wiadomym jest jej, iż powódka nie przebywała w roku 215 na urlopie wypoczynkowym mimo napisanego na polecenie pozwanego wniosku o urlop. Świadek pracowała z powódką na jednej zmianie przez okres około pół roku – od czerwca do grudnia 2015r. Posiada

zatem wiedzę o tym czy powódka w tym czasie była na urlopie czy też nie. Także świadkowie A. B., P. G. i P. M. negowali aby powódka wykorzystywała urlop.

W celu dokonania obliczeń należnego powódce wynagrodzenia i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości, któremu zlecił by w swych obliczeniach oparł się o wariant czasu pracy przedstawiony przez powódkę jako wariant najbardziej zbliżony do rzeczywistego jej czasu pracy. Sąd zlecił nadto by biegła uwzględniła założenia, że powódka zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu pracy oraz, że wynagrodzenie zasadnicze powódki netto wynosiło kwotę 1500 zł a od miesiąca lipca 2015r. powódka otrzymywała nadto dodatek do wynagrodzenia w wysokości 100 zł a każdym miesiącu powódka wykorzystywała dwa dni wolne.

W swojej opinii biegła dokonała obliczeń a wynikało z nich, że należność powódki z tytułu pracy w ponad normatywnym czasie pracy w spornym okresie wynosi kwotę 13 767, 22 zł brutto, z tytułu niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego ekwiwalent wynosi 2937,60 zł brutto, z tytułu pracy w porze nocnej – 260,70 zł.

Wyliczenia jednak biegłej dotyczące pracy w godzinach nadliczbowych dokonane zostały w oparciu o założenie, iż powódka pracowała w co drugą sobotę co pozostaje w sprzeczności z założeniami wyliczeń i z ustaleniami poczynionymi w toku procesu. W związku z tym Sąd uwzględnił zarzuty pełnomocnika powódki do opinii i zaakceptował obliczenia dokonane przez pełnomocnika uwzględniające założenie, że powódka pracowała w każdą sobotę.

W tej sytuacji, w oparciu o reguły wynikające z art.322kpc, zasądzone zostały na rzecz powódki kwoty wskazane w ostatnim piśmie procesowym pełnomocnika powódki, tożsame z wyliczeniami biegłej w części dotyczącej ekwiwalentu z urlop i za pracę porze nocnej a zgodne z wyliczeniami co do nadgodzin poczynionymi przez pełnomocnika powódki.

O kosztach postępowania, w tym o kosztach zastępstwa procesowego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu o jakiej mowa w art.98§1 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono po myśli art.477² §1 kpc.